

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 62. Maxima Pontificis sollicitudo de convocanda Synodo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul XVI. bito moderamine, cognita ab injuriis
A.C. 1560. vindicabat.

§. LXII.

Maxima Pontificis sollicitudo de convocanda Synodo.

Verum inter omnia, quæ novus Pontifex præclare gesserat, maximum fane erat futuri Concilii negotium; eo enim, unica & præcipua ejus sollicitudo tendebat: quapropter anxiiis hujus reicuris impulsus coram Morono Cardinale, cujus prudentiam, piamque voluntatem sibi sat perspectam habebat, palam fatebatur, quod ambigeret: „An futurum esset pro bono sedis Apostolicæ Concilium convocari, nec ne? „ Deinde si minime videatur celebrandum, utrum expediat absolute abnuere Concilii indictionem, & Concilium flagitantibus libere se opponere, an vero voluntatem ejus celebrandi obtendere, atque interim omnia impedimenta præter ea, quæ negotium ipsum suppeditabit, unde quaque conquirere? Insuper si expediat habere Concilium, utrum satius sit expectare, quoad flagitetur, an vero postulatis prævertere? adhæc volvebat mente causas, quibus adductus fuerat Paulus III. ad Concilium prætextu translationis dissolvendum, nec minus considerabat etiam pericula, in quæ Julius III. præ-

ceps

ceps ruiſſet, niſi fortunam ſibi faventem fuiſſet expertus. Perpendebat nulum nunc temporis reperiri Carolum Cæſarem, cujus potentia ſit formidabilis; ſed quo debiliores ſint Principes, Episcopos eo eſſe vegetiores, magisque potentes, atque ad hos potiſſimum eſſe reſpiciendum, qui niſi per ruinam Pontificatus extollere caput, & erigere ſe nequeunt, nec eum latebat, rem eſſe ſcandali, ac offenſionis plenam, Concilium flagitantibus manifeſte reſragari, tum propter ſpecioſum nomen, & opinionem omnium animis inſitam, magnum inde fructum Eccleſiam eſſe percepturam: tum eo quod omnibus ſit perſuaſum, ab his tantum Concilium repudiari, quibus odioſum eſt emendationis nomen. At ſi neceſſitas ad id concedendum adigat, quod prius plane negatum fuerit, tum de exiſtimatione ſacræ ſedis plurimum decedere agnoſcebat, timendumque eſſe, quod exinde Principes facile induci poſſent, ut illorum, qui iſtis reſtiterunt, auctoritatem deprimere adlaborarent (*).

Inter

(*) Hæc Continuator de verbo ex ſecundo mendaciorum parente Paulo Sarpio deſcripſit, quin tamen illum allegaret; timebat enim, ne Lectores ſui in hujus Auctoris verba

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.

Inter has difficultates Pontifex pro re minime dubia tenebat, Concilium haberi non posse ad Ecclesiæ, aut Regnorum ob Religionem divisorum utilitatem, ac sine summo Auctoritatis Pontificiæ periculo: ex altera vero parte considerabat, quod, cum homines veritatis hujus minime sint capaces, ideo palam, ac manifesto Concilium repudiari non valeat. Ceterum de illo subdubitabat, an Regibus, aut Regnis Concilium deposcentibus, rerum futurarum occasiones sic essent coalituræ, ut in impedimentis occultis satis virium sit futurum ad id remorandum. Re demum multum, diuque pensitata, constituit, consultius esse, ut ostenderet se promptum, & cupidum Concilii, & aliorum desideria anteverteret, quo tectius eorum conatibus obsisteret, & exiltimationi suæ difficultatibus in contrarium repræsentandis rectius confuleret, deliberatione interim ea, ad quam humanum judicium non potest per-

ba inquirentes deprehenderent, quod nequam Pontifex hæc ad Moronum dixerit, sed duntaxat Sarpius Papam hisce curis agitatam finxerit. Hac autem ratione lector decipitur, qui dum rei gestæ veritates in historicis indagat, nil nisi cujusdam calumniatoris commenta invenit.

pertingere, in causas superiores re-
 jecta (*). Sæcul. XVI.
 A.C. 1500.

§. LXIII.

*Synodi celebratio in quodam cœtu a
 Pontifice proposita.*

Ergo quarta post coronationem die de-
 cima Januarii summus Pontifex fre-
 quentem habuit Cardinalium Senatum,
 in quo copiosa oratione ostendit, esse
 sibi animum, & Curia reformandæ, &
 Concilii Oecumenici celebrandi; pro-
 inde singulos monuit, ut serio cogita-
 rent de iis abusibus, qui emen-
 dationem requirerent, & tum de loco,
 tempore, aliisque ad Synodum prævie
 necessariis solliciti sint, ut majus ex hac
 indictione, quam duabus superioribus,
 in quibus ejus Prædecessores Zelo mi-
 nus, quam par fuisset, a privatis stu-
 diis

(*) Hæc rursus Continuator ex præfato
 Scriptore maledico deprompsit: existimabat
 enim hæc verba omnino suæ historiæ intru-
 denda, eoquod hujus commentum utilitatem ei-
 dem dictus Sarpus sat luculenter indicasset his
 verbis a Sarpio in margine positus: *Perpetua
 Pontificum ars, aliud in ore promptum, aliud in
 pectore reconditum habere.*